

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 722 יום ה' 22 בינואר 2015

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

כנס שנתי בנושא משפט כלכלי ומיסוי בסופ"ש 12-14.2.15 //
תיאום מס 2015 באינטרנט - יישום משודרג של רשות המסים //

ייחוס הפרשי הון לנישום - שתי אסכולות

עליון - מ"ה - הכרה בעסקה למכירת "מוניטין" של מפיץ מוצר חסר ייחוד //
מ"ה - סיווג תשלום הסכס "אי תחרות" כהכנסת עבודה //
מ"ה - פורום CFO אינו "ארגון מקצועי" לצרכי מס //

בעליה של רשת האופנה "הגרה" חשוד // פרשת דלקים ופיקטיביות חדשה //
רשות המסים במבצע ביקורות בקריות // מאבק לשכת עו"ד-צו נגד חברות גביה

מאמר
פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

כנס שנתי בנושא משפט כלכלי ומיסוי בסופ"ש 12-14.2.15

◆ בכנס יידונו, בין השאר בפאנלים כלכליים רבים (ראה בתוכנית הכנס) ובניהם: המאבק המשולב בעבירות מס ובהלבנת הון- הפגיעה בסודיות הבנקאית (כגון שוויץ, פרשת UBS), הגדרת עבירות מס כעבירות מקור, חילוטין, שומות אזרחיות ;
אם אתם עוסקים בתחום המשפט הכלכלי מיסויי - אתם חייבים להיות שם...

◆ [לקבלת פרטים נוספים והרשמה לכנס](#)

◆ עשרות נרשמים [לכנס בנושא משפט כלכלי ומיסוי](#) באילת בסוף השבוע שבין ה- 12.2.15 ל- 14.2.15, מהרו להירשם גם אתם כדי להבטיח מקומכם !!!

מדובר בכנס עו"ד ראשון מסוגו בישראל - בנושא משפט כלכלי ומיסוי, שאותו אירגן ועד מחוז תל אביב של לשכת עורכי הדין, במלון המלך שלמה באילת.

◆ בכנס ישתתפו שופטים, אנשי רשות, אנשי תקשורת ועורכי דין המובילים העוסקים בתחום המשפט הכלכלי בישראל.

תיאום מס 2015 באינטרנט - יישום משודרג של רשות המסים

◆ השדרוג נועד לפשט את התהליך ולהפוך אותו לנגיש ולידידותי יותר למשתמשים. בין היתר הוגדלה תקרת ההכנסה השנתית מיגיעה אישית המאפשרת שימוש בשרות עד לסכום של 436,272 ₪ (!) (בשנים הקודמות הסכום עמד על עד 188,712 ₪) (וגם הרחבת אפשרות הדיווח על קצבאות כך שכשאיין חבות במס בגין הקצבה ניתן יהיה לערוך תיאום מס באינטרנט.

◆ בימים הקרובים תצא רשות המסים בפרסום נרחב על מנת להגביר את המודעות של הציבור באשר לאפשרות לערוך תיאום מס באינטרנט ובכך לחסוך את העמידה בתורים במשרדים.

◆ רשות המסים שידרגה את [היישום המאפשר לערוך תיאומי מס באתר האינטרנט של רשות המסים לקראת שנת המס 2015](#).

לפני כחודשיים השיקה הרשות גרסה חדשה של היישום המאפשרת לעורכי תיאומי המס להדפיס את האישורים במדפסת אישית מיד עם הפקתם ומאפשרת לשמור את האישורים במחשב ולהדפיס העתקים, בכל עת. במסגרת השדרוג האחרון שבוצע, בעת הפקת האישור, מקבלים עורכי תיאומי המס מספר אסמכתא, באמצעותו ניתן להפיק ולהדפיס העתקים של האישורים בכל מועד שיחפצו בכך. כמו-כן, ניתן לבקש לקבל את מספר האסמכתא במייל ו/או ב-SMS.

מחזיק כספים לא מדווחים בארץ או בחו"ל?

פנה פניה אנונימית לרשות המסים לפני שהרשות תפנה אליך!

משרד עוה"ד גולדמן ושות' עוסק בייעוץ וייצוג בהליכי גילוי מרצון תוך תכנון מס מיטבי

טל': 03-6966733 ; דוא"ל: office@goldman-law.co.il

העיתון המקצועי לענייני מסים

ייחוס הפרשי הון לנישום - שתי אסכולות

מיכאל כשכאש, עו"ד; אורי גולדמן, עו"ד
גולדמן ושות' - משרד עורכי דין

הגישה הנוהגת היום, ובית המשפט העליון חזר עליה מספר פעמים מאז ניתן פסק הדין בעניין חנני, היא כי בהעדר ראיות סותרות, יש לייחס את הגידול בהון לכל השנים הפתוחות באופן שווה, ובמידה שהנישום מבקש לייחס את הגידול בהון לשנים הסגורות, מוטל על כתפיו הנטל להראות כי הגידול בהון אירע דווקא בשנים אלה.

[לעניין זה ראו גם: [ע"א 10704/05 חיים לוגסי נ' פקיד שומה אשקלון](#) (פורסם בנבו, ניתן ביום 10.07.2008); ע"א 9541/04 יעקב שרפיאן נ' פקיד שומה ת"א (פורסם בנבו, ניתן ביום 29.06.2008)].

◆ על אף היותה ברורה ועקבית, פסיקת בית המשפט העליון הותירה, מתחם רחב לפרשנות בקרב בתי המשפט המחוזיים. הנה לדוגמה ב- [ע"מ \(ת"א\) 1117/05 איתמר הכהן נ' פקיד שומה תל-אביב-יפו](#), ניתן ביום 06.09.2010 (להלן: "עניין איתמר"), פסק בית המשפט המחוזי (ת"א) כי אף אם הוכיח במובהק נישום, כי הפרש ההון צמח לו מהכנסה שהשיא בשנת מס סגורה, והכנסה זו לא מוסתה בשל מחדלו לכלול אותה בדיווחיו, לא תעמוד לו טענת הסתמכות על היותה של אותה שנה שנה סגורה. בית המשפט המחוזי הדגיש שם כי שעה שהכנסה לא נכללה בדו"ח לשנת מס מסוימת נעדר בסיס תום הלב ולכן ניטל בסיסה של טענת הסתמכות.

◆ ב- [ע"א 2388/13 סולטן יוסף נ' פקיד שומה ירושלים](#) (פורסם בנבו, ניתן ביום 18.12.2014) (להלן: "עניין סולטן"), קבע בית המשפט העליון מפי כב' השופט א' שהם כי בנסיבות בהן הוכח שהנישום העלים הכנסות משלטונות המס והגיש את הצהרת ההון המאוחרת באיחור ניכר בס שהוביל ל"סיגירה" של חלק משנות המס הרלוונטיות, לא יוכל הנישום לטעון בעלמא כי יש לייחס את הפרשי ההון דווקא לשנים הסגורות. בית המשפט העליון הדגיש כי בהתאם לעיקרון לפיו - "לא יצא חוטא נשכר", ועל מנת למנוע ממנו ליהנות מפרי מעלליו, מוטל על הנישום להראות כי ההון שבידו אכן גדל בשנים הסגורות ולא באלה הפתוחות.

◆ לדעתנו הדברים שנאמרו על ידי בית המשפט העליון בעניין חנני, ושהפכו על ידו להלכה מחייבת בפרשות מאוחרות יותר כאשר המאוחרת היא פרשת סולטן, הנם נכונים וראויים היות שהם מבטאים איזון נכון וראוי בין שני עקרונות מרכזיים בדיני המסים - עקרון סופיות השומה מחד-גיסא ועקרון מיסוי אמת מאידך-גיסא. יתרה מזאת, ההלכה שניתנה בעניין סולטן בוודאי תמנע החלטות שגויות וחסרות כל שחר, כמו אלה שניתנו על ידי בית המשפט המחוזי בעניין איתמר לעיל.

◆ כדי להגיע לידיעה מלאה בדבר הכנסתו של אדם ובהתאם לסמכותו מכוח הוראת סעיף 135 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה"), עושה פקיד השומה שימוש תדיר בכלי של דרישת הצהרת הון. הצהרת הון מהווה, אם כן, מנגנון דיווח רפטיבי בו נישום מדווח לרשות המסים אחת למספר שנים על הנכסים הנמצאים בבעלותו במועד מסוים (בדרך כלל בסוף שנה קלנדרית, דהיינו ליום __.31.12).

◆ ככלל, סוג הנישומים החייבים בהצהרת הון הם נישומים החייבים בהגשת דו"ח שנתי על הכנסות בהתאם להוראת סעיף 131 לפקודה, וכזו היא מהווה כלי משלים לקביעת השומה, אך פקיד השומה רשאי לדרוש הגשת הצהרת הון "מכל אדם" (ובלבד שהאמור אינו מתנגש בהוראות חוק אחרות כגון פטור לעולה וכו').

◆ כאשר עורך פקיד השומה השוואה בין הצהרת הון מוקדמת של נישום לבין הצהרת הון מאוחרת, והשוואה זו מלמדת על גידול בהון שאין לו תימוכין בדוחותיו השנתיים של הנישום, עלול להתעורר חשש שמא הפרשי ההון נובעים מהכנסה לא מדווחת החייבת במס.

◆ במצב דברים זה על הנישום מוטל הנטל להסביר את הפרש ההון. ככל שנקבע שהגידול בהון אכן נוצר כתוצאה מהכנסה חייבת במס, עשויה להתעורר השאלה באיזה שלב נוצר הגידול בהון, ולאילו שנות מס יש לייחס אותו - האם לייחסו לכל שנות המס שבתקופה הרלוונטית היינו גם לשנים הפתוחות (שנים שלא חלה עליהן התיישנות מבחינת דיני המס) וגם לשנים סגורות (שנות מס שחלה עליהן התיישנות מבחינת דיני המס), או שמא לייחסו לשנים הפתוחות בלבד.

◆ ב- [ע"א 552/02 חנני נ' פקיד שומה חיפה](#) פ"ד ס(1) 112 (להלן: "עניין חנני") תיאר בית המשפט העליון מפי כב' המשנה לנשיא דאז השופט מ' חשין בלשונו הציורית את הגישות השונות לעניין ייחוס הפרשי הון כ- "מלחמה בין שתי אסכולות": אסכולה אחת, היא זו התומכת בייחוס הגידול בהון לכל אחת מהשנים בתקופה הרלוונטית, לרבות השנים הסגורות, בעוד שהאסכולה השנייה תומכת בייחוס הגידול בהון לשנים הפתוחות בלבד. בהקשר זה ציין בית המשפט העליון כי אפשר שלא רק אסכולה אחת תכריע בדין, וכי במקרה פלוני תחול אסכולה אחת ובמקרה פלמוני תחול אסכולה אחרת.

◆ לגופו של עניין קבע בית המשפט העליון בעניין חנני כי עובדות המקרה שהובאו בפניו אינן דורשות הכרעה עקרונית, נוכח קיומן של "נסיבות מיוחדות", המצדיקות לייחס את הגידול בהון גם לשנים הסגורות. ואולם,

הכרה בעסקה למכירת "מוניטין" של מפיץ מוצר חסר ייחוד ע"א 4710/12 ברק גז סוכנויות בע"מ נ' פקיד שומה גוש דן ישראל בן ציון, משפטן

הפצה מתחרה. ביהמ"ש המחוזי קבע שזכות הקניין במוניטין הינה של היצרן ולא של המפיץ. לפיכך, קבע ביהמ"ש המחוזי, כי אמנם סוכן רוכש מוניטין כסוכן, אך למוניטין אלו אין דבר עם המוניטין לשיווק הגז של פזגז באזור ההפצה.

◆ ביהמ"ש המחוזי הוסיף וקבע לעניין הדו"ח מ-1995, כי ברק רכשה מפזגז את זכות ההפצה ללקוחותיה של פזגז, ובכך אין משום רכישת מוניטין. ואין לכבול את פקיד השומה לאמור בדו"ח מ-1995 בדבר רכישת המוניטין שכן לא נקבעה קביעה פוזיטיבית לגבי האמור בו לעניין זה, לצורכי מס. ואמנם, אכן מכירתה של ברק כעסק חי והכללתה של תניית אי תחרות בהסכם מ-2001 מלמדים על מכירת מוניטין, אך בנסיבות העניין אין די בכך כדי להטות את הכף לטובת ברק.

◆ חברת ברק, פנתה בערעור לביהמ"ש העליון בטוענה, בין היתר, כי מדובר במוצר חסר ייחוד (גז) ולפיכך לזהות היצרן אין כל משמעות בעיני הלקוח בעוד שלזהות המפיץ נותן השירות יש חשיבות מכרעת. ברק נתנה גם סממנים המעידים כי מדובר במכירת מוניטין: הועברו מרשם הלקוחות וקווי טלפון; משרדי ברק נשכרו על ידי פזגז; ניתנה הודעה משותפת ללקוחות; נחתמה תניית אי תחרות וניתנו שירותי ייעוץ לפזגז; מכירת מוניטין מנוגדת לאינטרס המיסוי של פזגז, שכן המוניטין לא היו נכס בר הפחתה על פי הדין באותה תקופה.

ביהמ"ש העליון בפסק דינה של כב' השופטת א. חיות נ' הנדל, ו-ד' ברק-ארז:

◆ ביהמ"ש העליון קבע, כי בהסתמך על ע"א 5321/98 אינווסט אימפקט בע"מ נ' פקיד שומה תל-אביב 1, שם נדרש ביהמ"ש לשאלה מהן מוניטין וקבע, כי ההגדרה של מוניטין ותכליתה הינה שימור לקוחות קיימים, ובמקום בו המפיץ מוכיח כי המוצר מזוהה עימו ולא עם היצרן (ובבחינת סממנים כגון אלו שציינה ברק) אכן יש להתיר את סיווג העסקה כמכירת מניטין.

◆ למרות זאת, ביהמ"ש נמנע מלייחס את מלוא הסכום לרכיב המוניטין בעסקה, ראשית- היות ולפני שברק החלה להפיץ גז בשביל פזגז לא הייתה לפזגז דריכת רגל באזור ההפצה, כך שלא ניתן לטעון שברק רכשה מוניטין מפזגז כפי שנטעו בדו"ח לשנת 1995. שנית, וזה העיקר, נסיבות כריתת ההסכם, מלמדות כי במוקד ההסכם מ-2001 עמד הסכסוך שנתגלע בין פזגז ובין ברק.

◆ לסיום, ביהמ"ש קובע את חלק המוניטין על 25% וזאת על דרך האומדן על הצד הנמוך שלו, היות וברק נמנעה מלהביא ראיות לגבי חלקו של המוניטין בשל טענתה כי יש לייחס את מלוא התמורה בהסכם מ-2001 לרכיב המוניטין.

תוצאה:

◆ הערעור התקבל חלקית, המשיב חויב בהוצאות בסך 20,000 ש"ח.

ניתן ביום: 13.1.2015

ב"כ המערער: עו"ד אמנון רפאל ועו"ד שלומי לזר
ב"כ המשיב: עו"ד עמנואל לינדר.

◆ השאלה שנשאלה בערעור זה הינה: האם ניתן לייחס "מוניטין" למפיץ של מוצר כאשר מדובר ב"מוצר חסר ייחוד".

◆ המערערת חברת ברק (להלן: "ברק") עסקה כסוכנות להפצת גז בשביל חברת פזגז (להלן: "פזגז") באזור בני ברק והשומרון (להלן: "אזור ההפצה"), בשנת 1999 פרץ סכסוך בין ברק וסוכנויות הפצה נוספות לפזגז, בעקבותיו הודיעה פזגז לסוכנויות על הפסקת ההתקשרות עימן. בנוסף, קיבלה פזגז מביהמ"ש המחוזי בתל אביב צו מניעה זמני, הכולל בין היתר, בסעיף ז' התחייבות המורה לסוכנויות, לבצע את חובותיהן כלפי פזגז עם סיום הסכם ההפצה ולהעביר לידיה את כל חוזי הצרכנים ומסמכים נוספים.

◆ ביום 29.3.2001 חתמו פזגז וברק על הסכם לסיום הסכסוך ביניהן שכותרתו "הסכם לרכישת מוניטין ולסיום סכסוך" (להלן: ההסכם מ-2001). הסכם זה כלל, בין היתר, התחייבות של ברק לקיים את הוראות הצו הזמני שנתן ביהמ"ש המחוזי בהחלטת הביניים בעניין פזגז, לרבות סעיף ז' לעיל, (שביצעו עוכב בהחלטה לעיכוב ביצוע שניתנה בהליך של בשי"א לביהמ"ש העליון). בהסכם זה הוסכם, בין היתר, כי עבור המוניטין וקיום מלוא ההתחייבויות תשלם פזגז לברק סך של \$1,149,000 (להלן: "הסכום").

◆ ברק דיווחה על מלוא הסכום כתשלום עבור מוניטין, כש-90% מתוך הסכום הינו עבור המוניטין שנצבר מיום היוולדה של חברה קשורה (חברת יואל קרול, של בעל השליטה בברק אשר עסקה אף היא בהפצת גז באזור ההפצה והיא חדלה מלפעול בשנת 1979 עם הקמתה של ברק) ו-10% עבור מוניטין שרכשה במסגרת הסכם הפצה עם חברת פזגז עליו דיווחה בדו"ח לשנת 1995 כי רכשה מוניטין מפזגז בשווי של 360,000 ש"ח (להלן: "הדו"ח מ-1995"). הדיווח על מלוא הסכום כתשלום עבור מוניטין, טרם תיקון 132 לפקודת מס הכנסה (2003), גרם לשיעור המס על מכירת מוניטין של 10%, בעוד שפזגז לא זכאית לניכוי פחת בשל הרכישה.

◆ פקיד השומה דחה את הדיווח של ברק וקבע לעניין הזכות שנמכרה בהסכם מ-2001 כי אין מדובר במוניטין אלא בזכות הונית, כשלעניין הדו"ח מ-1995 ציין פקיד השומה כי לא הוכח שנרכשו מוניטין מפזגז, והרישום בדיווח לא נבדק משום שלא הייתה לו נפקות לצורכי מס. על החלטת פקיד השומה ערערה ברק לביהמ"ש המחוזי.

◆ ביהמ"ש המחוזי בת"א קבע ביום 09.05.2012 בעמ"ה 1181/06, שניתן על ידי כבוד השופט מגן אלטוביה, כי לשם הכרעה בשאלה האם התמורה שקיבלה לפי סעיף 5 להסכם מ-2001 שולמה עבור מוניטין, יש לברר האם לברק היו מוניטין הניתנים להעברה ומה הייתה כוונת הצדדים בעת ניסוח ההסכם.

ביהמ"ש המחוזי דחה את הערעור בשים לב לכך שמדובר במפיץ ולא בייצרן ובהסתמך על ברע"א 371/89 ליבוביץ נ' א. את י. אליהו בע"מ, פ"ד מד(2) (1990), שם נדונה השאלה האם למפיץ בלעדי (של עטים) ישנה עילה כלפי מפיץ מתחרה שתגן על בלעדיותו ותמנע

סיווג תשלום הסכם "אי תחרות" כהכנסת עבודה

ע"מ 13-01-55139 יוסף וינשטוק נ' פקיד שומה היחידה הארצית לשומה
אמיר אבו ראזק, משפטן

רחב תחולה לפיו כל תשלום אשר שולם לעובד מהווה הכנסת עבודה אלא אם מדובר בתשלום ששולם על רקע יחסים החורגים מיחסי עובד מעביד.

♦ התקבול שקיבל המערער מכוח הסכם אי התחרות עונה על ההגדרה "טובת הנאה או קצובה שניתנו לעובד ממעבידו". מכאן שכדי להוציא את התשלום בסך 6,303,421 ש"ח שקיבל המערער מכוח הסכם אי התחרות מגדרו של סעיף 2 (א) לפקודה, על המערער להוכיח שהתשלום האמור חורג מהיחסים של עובד מעביד שהיו בינו לבין שומרה. בנקודה זו קבע ביהמ"ש נוכח הסכם אי התחרות, עדויות המערער ואישים אשר היו מעורבים ושותפים למו"מ לרכישת שומרה, כי אין להפריד בין המידע העסקי של שומרה אליו נחשף המערער במהלך עבודתו כמנכ"ל שומרה לבין עבודתו או יכולתו של המערער להתחרות בשומרה. על כן, קבע ביהמ"ש, כי **התשלום ששולם למערער מכוח הסכם אי התחרות, גם אם נועד למנוע תחרות בשומרה, קשור באופן בלתי נפרד בעבודתו של המערער בשומרה ויש לראותו כהכנסה מעבודה.**

♦ ביהמ"ש הוסיף, כי אפילו ניתן היה לומר שבמסגרת הסכם אי התחרות מכר המערער נכס, כמשמעותו בסעיף 88 לפקודה, אין בכך בכדי להועיל לו שכן הסעיף האמור קובע, כי ריווח ממכירת נכס העשוי להתחייב במס לפי הפרק הראשון לחלק ב' בפקודה וגם לפי חלק ה' לפקודה, יחויב במס לפי הפרק הראשון. כאמור, ההכנסה שנצמחה למערער מכוח הסכם אי התחרות מהווה הכנסת עבודה, ועל כן, **אפילו ניתן היה לראות בהכנסה האמורה גם ריווח הון, חייבת היא במס כהכנסת עבודה.** ביהמ"ש הוסיף, כי עולה שלמערער כישורי ניהול ויצירתיות הטבועים בו ללא קשר לתחום הביטוח ומהם לא נפרד במסגרת הסכם אי התחרות אשר במסגרתו לא התנתק מהיכולות והסגולות האישיות שלו אותן יכול היה להביא לידי ביטוי בעשייה בתחומים שמחוץ לעסקי הביטוח בתקופת אי התחרות ובתחומי הביטוח לאחר התקופה האמורה. נוכח האמור לעיל, קבע ביהמ"ש, כי התקבול שקיבל המערער מכוח הסכם אי התחרות לא ניתן לו בגין "מכירת" זכותו לחופש העיסוק ואף אם הייתה גלומה בהסכם אי התחרות הגבלה של חופש העיסוק, מדובר בהגבלה לתקופה מוגבלת שאינה מגיעה כדי מכירת "העץ" או "גדיעתו" אלא לכל היותר ויתור על הזכות להשתכר או להרוויח מעיסוק בתחום מסוים לתקופה קצובה. לפיכך, לכל היותר מדובר בתשלום שהוא פיצוי על הגבלה זמנית מסוימת שנטל המערער על עצמו על יכולת ההשתכרות שלו, ועל כן מדובר בתקבול שהוא תחליף לשכר או לרווח מעסק או משלח יד.

תוצאה:

♦ הערעור נדחה ועל המערער הושתו הוצאות משפט בסך 80,000 ש"ח (!)

ניתן ביום 24.12.2014

ב"כ המערער: עוה"ד דורון לוי ואיתן לדר

ב"כ המשיב: עוה"ד קרן יזדי, פרק' מחוז ת"א (אזרחי)

♦ מר יוסף וינשטוק (להלן: "המערער") שימש כמנהלה הכללי של "שומרה חברה לביטוח בע"מ" (להלן: "שומרה") החל משנת 2002. ביום 9.8.2007 נכרת "הסכם מכר של מניות" בין סיני החזקות ביטוח (1993) בע"מ (להלן: "סיני") לבין מנורה מבטחים ביטוח בע"מ (להלן: "מנורה"), לפיו מכרה סיני למנורה את מלוא הון מניות שומרה שהיו בבעלותה. ביום 27.1.2010 נכרת הסכם לסיום יחסי העבודה בין המערער לבין שומרה. באותו היום נכרת הסכם נוסף בין המערער לבין שומרה, לפיו התחייב המערער שלא להתחרות בשומרה במשך שנתיים מסיום עבודתו ביום 31.3.2010, בתמורה לסך של 6,303,421 ש"ח (להלן: "הסכם אי התחרות"). בדו"ח הכספי לשנת המס 2010 דיווח המערער כי התקבול בסך 6,303,421 ש"ח הינו ריווח הון החייב במס בשיעור 20%. פקיד שומה - היחידה הארצית לשומה (להלן: "המשיב") דחה את הצהרת המערער וקבע כי התקבול מכוח הסכם אי התחרות הינו הכנסה פירונית החייבת במס בשיעורים הקבועים בסעיף 121(ב) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה"). המערער אינו משלים עם קביעות המשיב ומכאן הערעור.

♦ **לטענת המערער**, יכולת התחרות של המערער בשומרה הייתה מבוססת על ידע, קשרים, כישורים וניסיון שרכש המערער בעבודתו בתחום הביטוח, עוד בטרם מונה למנהל שומרה. לטענתו, המדובר ב"נכס" כמשמעותו בסעיף 88 לפקודה, אשר זכאי היה המערער לצלם לצורך תחרות בעסקה שומרה. עוד טען כי הגבלת משך אי התחרות לשנתיים נועדה לשלול ממנו את היכולת להתחרות בשומרה בתחום הביטוח, וכך היה בפועל. בתום התקופה כאמור איבד המערער את הכושר והיכולת להתמנות לתפקידים בכירים בענף. אובדן יכולתו להתמנות לתפקידים בכירים בתחום שקול למכירה "העץ". לבסוף טען כי בהסכם אי התחרות גלומה עסקה לגיטימית, ולא בדויה או מלאכותית.

♦ **לטענת המשיב**, הידע והקשרים אשר רכש שכיר בזמן העסקתו אצל המעביד הינם רכושו של המעביד, לכן אין העובד יכול להיפרע מנכס אשר אינו שלו. המשיב טען כי אין ברשות המערער נכס להיפרע ממנו. עוד הוסיף כי תקופת ההתחייבות שלא להתחרות עמדה על שנתיים, לפיכך לא ניתן לומר כי יצא נכס מרשותו של המערער לצמיתות. לחילופין נטען כי מדובר בהכנסה שהיא תחליף לשכר אשר דינה כדין השתכרות ממשלח יד החייבת במס בשיעור המס השולי של המערער (סעיף 121(1) לפקודה).

ביהמ"ש המחוזי בת"א, כבוד השופט מגן אלטוביה:

♦ ביהמ"ש קבע, נוכח נוסח הסכם אי התחרות והעדויות השונות שנמסרו במסגרת תיק זה, המערער עמד בנטל להוכיח שהתקבול שקיבל משומרה מכוח הסכם אי התחרות הינו תמורה בגין התחייבותו שלא להתחרות בשומרה במשך שנתיים לאחר סיום עבודתו כמנכ"ל שומרה. לעניין סיווג התקבול, נקבע כי נקודת המוצא היא שסעיף 2 (א) לפקודה, הינו מקור חיוב

ביהמ"ש : פורום CFO אינו "ארגון מקצועי" לצרכי מס
ע"מ 13-01-4459 פורום מנהלי כספים ראשיים נ' פקיד שומה תל אביב 5
יואל אנסבכר, רו"ח (משפטן)

מתנאי הסעיף בכדי לפסול את החלתו של ההסדר החוקי לארגון מקצועי על המערער.

◆ מספר חברים - הסעיף דורש 70 חברים לפחות

ביהמ"ש קבע, כי שמה המלא של המערערת הינו "פורום מנהלי כספים ראשיים (סי.אף.או) - איגוד מקצועי בע"מ ח.פ. 513423087". בחברה פרטית, החברים הינם בעלי המניות. לפיכך קבע ביהמ"ש, כי אמנם לטענת המערערת הארגון מונה כ-650 חברים אשר חברים בפורום. אולם, **הפורום אינו האישיות המשפטית המתחייבת במס אלא המערערת ובמערערת ישנה רק בעלת המניות יחידה - נגה קינן, אשר מחזיקה 100% ממניות המערערת.** לפיכך, בהתאם למבחן זה, המערערת איננה עומדת בתנאי של מספר החברים ואיננה עומדת בדרישות הסעיף ואיננה ארגון מקצועי.

◆ מטרת המערערת: בכדי לעמוד בדרישות הסעיף ישנה דרישה **שכל** נכסיה והכנסותיה של המערערת חייבים לשמש לקידום מטרות הארגון. עניין **העברת כספי המערערת לכיסה של בעלת המניות ולבתה** פוסל את היותה של המערערת ארגון מקצועי בשל אי עמידה בתנאי של שימוש בכלל הכנסותיה למטרות קידום הארגון. כמו כן, הדבר פוסל את המערערת מהכניסה להגדרת ארגון מקצועי גם בשל התנאי השלישי בסעיף- פעילות שאינה לשם הגדלת רווחיהם של חברים מסוימים בארגון.

◆ לגבי משכורתה של בעלת המניות המערערת לא נראה בנטל להוכיח שהיא עומדת מגבלת השכר, לגבי גובה שכרה ולא הוכח מנגנון פיקוח אפקטיבי על שכר זה. גובה שכרה של בעלת המניות בהשוואה לכלל הוצאות המערערת עשוי להצביע אף הוא על **שכר מופרז**.

ביהמ"ש קבע, כי טרם הקמת המערערת הפורום פעל תחת חברה עסקית בשליטתה המלאה של בעלת המניות הנוכחית. לפיכך, **דמי השימוש במוניטין מעידים כי תכלית החברה הוא להשיא רווח נאה לבעלת מניותיה.**

◆ העובדה שנצברו בחברה עודפי הכנסות ועצם יכולתה של בעלת המניות למשוך את הכספים לכיסה די בה לשלול את זכאות המערערת לפטור. הגידול המתמיד בעודפי המערערת מלמד גם הוא על כך שלא כל הכנסותיו של הארגון משמשות לפעילותו כנדרש בחוק. **המערערת לא עושה שימוש בכל הכנסותיה ונכסיה לצורך קידום מטרות הארגון** ולפיכך אין היא נכנסת בגדר הגדרתו החוקית של ארגון מקצועי.

◆ ביהמ"ש התייחס לטענת המערערת, לבקשתה, כי החוליה המטפלת במלכ"רים, מוסדות ציבור וארגונים מקצועיים תטפל בתיקה לא זיכתה אותה בתשובה פוזיטיבית והעברת הטיפול בחברה לפקיד שומה ירושלים 3 נעשתה בהמשך למכתב מטעמה של המערערת.

◆ לסיכום, לפי ביהמ"ש, לאחר בחינת התנאים בחוק להגדרת ארגון מקצועי - המערערת איננה מקיימת ולו תנאי אחד מהתנאים.

תוצאה:

◆ הערער נדחה ונקבע צו להוצאות בסכום כולל של 59,000 ש"ח (!)

ניתן ביום: 11.1.2015

ב"כ המערערת: עו"ד טלי ירון-אלדר, עו"ד רני שוורץ
ב"כ המשיב: עו"ד מורן סילס פרק' מחוז ת"א (אזרחי)

◆ **ביהמ"ש דן בשאלת סיווג ומיסוי פעילות "פורום מנהלי כספים" כ"ארגון מקצועי" או כחברה פרטית.**

◆ המערערת טענה, כי היא סווגה על ידי המשיב כארגון מקצועי ונהגה בהתאם לסיווג זה במשך שנים וכי היא עומדת בתנאי הסעיף כדלקמן: עצם ההעברה של תיק המס שלה לחולייה המתמחה בפקיד השומה בארגונים מקצועיים, מבטאת את אישורו של המשיב לבקשתה של המערערת להיחשב כארגון מקצועי.

◆ לטענתה, המשיב הציג בפניה, במשך שנים, מצגים שונים אשר לפיהם היא אכן עונה על ההגדרה של ארגון מקצועי ובהסתמך על מצגים אלה נהגה ודיווחה המערערת כל השנים. בארגון המערערת כ-650 חברים.

◆ לטענתה, המערערת פועלת אך ורק לשם השגת וקידום המטרות של מנהלי הכספים החברים בו. המערערת מקיימת מספר גופים וועדות אשר מייצגים את ציבור מנהלי הכספים ופועלים לטובתו.

◆ לטענת המערער, פעילות המערערת אינה לשם הגדלת רווחים של חברים מסוימים בו ניהול הארגון דורש שעות עבודה ומאמצים רבים ושכרה של המנהלת נגה קינן ובתה סביר לאור הנסיבות.

◆ המערערת טענה שבאופן מהותי היא קיימה את חובת הדיווח בכך שהגישה את טופס 1215 "דין וחשבון על הכנסות והוצאות מוסד ציבורי בשנת המס", במקום טופס 1216 "פרטים על נכסים המשמשים למטרה ציבורית" אותו היה עליה להגיש, זאת בשל טעות שנעשתה בתום לב. המערערת מוסיפה וטוענת שמשך כל השנים בהם הגישה את הטופס האמור לא קיבלה כל הערה או הפנייה בדבר הדיווח השגוי.

◆ המערערת הוסיפה וטוענת עוד כי גם אם יוחלט שאינה ארגון מקצועי החלטה זו צריכה לחול מכאן ואילך ולא רטרואקטיבית על שנות הערעור, בשל האישור שניתן לה והסתמכותה על אישור זה.

◆ המשיב טען כי מדובר בחברה פרטית לכל דבר וענין בשל אי עמידת המערער בתנאי הוראות סעיף 9 (א2) (ג) לפקודה.

בימ"ש המחוזי בת"א כב' השופט מגן אלטוביה:

◆ ביהמ"ש קבע, כי על פי הוראות סעיף 9 (א2) (ג) לפקודה "ארגון מקצועי" – הינו חבר בני אדם שאישר המנהל ושהתקיימו בו כל אלה: (1) חברים בו שבעים חברים לפחות או שחברה בו המדינה ועשרה חברים לפחות, במניין מספר החברים בחבר בני אדם שבין חבריו לכול חבר שהוא ארגון מקצועי, יובא בחשבון מספר החברים בארגון המקצועי. (2) כל מטרות קידום עניינים מקצועיים משותפים, השתלמות מקצועית או ייצוג ציבורי של ציבור בעלי משלח יד מסוים או של עוסקים בענף או מגזר כלכלי מסוים, וכל נכסיו והכנסותיו משמשים לקידום מטרות אלה. (3) פעילותו אינה לשם הגדלת רווחיהם של חברים מסוימים בו.

(4) הוא מגיש דו"ח שנתי לגבי נכסיו, הכנסותיו והוצאותיו, להנחת דעתו של פקיד השומה, על פי תקנות שהתקין שר האוצר. - **די באי התקיימותו של אחד**

רשות המסים במבצע ביקורות בקריות

בשבוע הגשום של תחילת השנה ערכו עובדי יחידות ניהול ספרים מכל הארץ מבצע ביקורת באזור חיפה והקריות. המבצע כלל 234 ביקורות, כאשר בכ-10% מהעסקים הנבדקים נתגלה, כי הם אינם רושמים הכנסות. כך למשל במסגרת המבצע ולאור מידע שהגיע למשרד השומה בחיפה, נשלח צוות חוקרים לקבלן המבצע עבודות בנייה ושיפוצים בפרויקט בהיקף של כ-260,000 ש"ח, מהם דווח ושולם עד כה מס רק על כ-160,000 ש"ח. בבדיקה נתגלה, כי לקבלן אין תיק ברשות המסים והוא אינו מנהל ספרים כנדרש על פי חוק. בניסיון להימנע מהמשך הליכים אמר הקבלן לחוקרים "אני אפתח תיק ומהיום אהיה מסודר". ככל הנראה יוחלו נגדו הליכים פליליים. כמו כן, נתפסו קלנים נוספים שביצעו עבודות ולא רשמו ציקים שקיבלו, אי רישום תקבולים במשרד עו"ד בנשר, ועוד. המבצע נערך כחלק מפעילות שוטפת של רשות המסים נגד מעלימי מס והון שחור ובמסגרת הנחיית מנהל הרשות, עו"ד רור"ח משה אשר, למשרדים האזוריים להגביר את פעילות האכיפה ולשפר את כושר ההרתעה, בין היתר, על ידי עריכת מבצעי שטח שמטרתם להביא לדיווחי וגביית מס אמת, כמו גם להגביר את השוויון בנטל בקרב האזרחים.

מאבק לשכת עו"ד – צו נגד חברות גביה

כחלק מניהול המאבק של לשכת עורכי הדין נגד הסגת גבול המקצוע, הגישה לשכת עורכי הדין ביום 15.01.15 לבימ"ש המחוזי בירושלים כתב תביעה ובקשה לצו מניעה זמני נגד חברות הגביה "אדלר עמית", "י.ש.י שירותים משפטיים" ובעלי מניות נוספים, בגין חשדות למתן שירותים משפטיים בתחום הגביה וההוצל"פ והסגת גבול מקצוע עריכת הדין. ביום 21.1.15 התקיים דיון בבקשה לצו מניעה זמני בעניין פעילות החברות ובעלי המניות. בסופו ניתן בהסכמה צו מניעה קבוע נגד "י.ש.י שירותים משפטיים", מירב שטיינברג וחיים שטיינברג, האוסר עליהם לפעול במתן שירותים משפטיים בניגוד לחוק לשכת עורכי הדין. בכל הנוגע לחברת "אדלר עמית" ובעלי המניות, לשכת עורכי הדין ממשיכה בהליכים נגדם עד למתן פסק דין. את ההליכים יזמה ועדת הגנת המקצוע בלשכה, בראשות עו"ד גד שילר, והתביעה הוגשה באמצעות באי כוחה של הלשכה, עוה"ד אסף פוזנר, אתי ליבמן-עפאים וגלעד לסר ממשרד כהן, וילצ'יק קמחי ושות'.

בעליה של רשת האופנה "הגרה" חשוד

ביום 19.1.15 בימ"ש השלום בחיפה, כב' השופט שלמה בנג'ו, שיחרר בערובה תחת מגבלות את משה צדוק מירושלים, הבעלים ודירקטור בחברת 'הגרה אופנת מעצבים בע"מ'. צדוק חשוד, כי כלל בספרי החברה חשבוניות מס בהיקף של 5 מיליון ש"ח, שניתנו לו שלא כדין ע"י תושב הרשות הפלסטינאית. החשד נבע מחקירה שנוהלה ע"י מחלקת חקירות מכס ומע"מ חיפה נגד החברה ובעליה בנוגע לקיזוז תשומות שלא כדין בהתבסס על חשבוניות מס מזויפות בהיקף של 5 מיליון ש"ח, שהמס בגינן, כאמור, עומד על כמיליון ש"ח. עפ"י הודעת רשות המסים, במסגרת החקירה הגלויה נערכה ביקורת בעסק, שם נמצאו ונתפסו עשרות חשבוניות החשודות כמזויפות. עוד עפ"י הודעת הרשות, מחקירתו הראשונית של החשוד עלה, כי הוא כלל בספרי החברה חשבוניות כוזבות שניתנו לו ע"י תושב הרשות הפלסטינית, שמפעיל מתפרה בשטחים, בכך הפחית את החבות במס של החברה. הפלסטיני נתן לחשוד שלא כדין חשבוניות של חמש חברות ישראליות שונות, שהוא אינו קשור אליהן כלל. בין החשבוניות הכוזבות שהוצאו היו שמות של חברות שלא מתחום הביגוד, כמו עסק למכירת שמן זית ופיצוחים, בתי קפה והסעות. ביהמ"ש קיבל כאמור את הסכמת הצדדים ושחרר את החשוד במגבלות תוך שאסר עליו ליצור קשר עם מעורבים אחרים ותוך הפקדת ערבותיות ואיסור יציאה מהארץ.

פרשת דלקים וחשבוניות פיקטיביות חדשה

ביום 14.1.15, בבית משפט השלום בראש"צ, התבצעו מעצרים ועוכבו לחקירה עשרות חשודים בחשד למעורבות בפרשת דלקים חדשה. הפרשת הפכה לגלויה לאחר חקירה של יחידת להב 433 (יאל"כ) במשותף עם חקירות מכס ומע"מ תל אביב והמרכז, חקירות מס הכנסה מרכז, חקירות מכס ומע"מ ירושלים ברשות המסים ובסיוע הרשות לאיסור הלבנת הון, שעניינה חשד שבעלי חברה בתחום הדלק ביצעו באופן שיטתי עבירות מרמה, עבירות מס והלבנת הון באמצעות הוצאה וקיזוז של חשבוניות פיקטיביות. על פי החשד, רכשו בעלי החברה חשבוניות לעסקאות שכלל לא בוצעו ואף הנפיקו ללקוחות שרכשו מהם דלק, חשבוניות מנופחות באופן שיצר מצג שווא כלפי רשות המסים. נתפסו מחשבים ומסמכים, והוקפאו כספים וחשבונות בנק לצרכי חילוט עתידי. בהמשך אף נעצר אמרגן מוכר בתחום הזמר המזרחי שהוא גם בעל צי"נגי". טרם נסתיימה החקירה...

info@masfax.co.il

מס פקס מערכת ושיווק: החשמונאים 90, תל אביב-יפו
6713307 ; טל. 03-6966733 פקס. 03-6966744

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי. טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.